

Kontor: Forebyggelseskontoret
Sagsbeh.: Casper Skibdal Vistrup
Sagsnr.: 2017-5000-0018
Dok.: 638098

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer (Mærkning og registrering af skydevåben m.v.)

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. november 2012, som ændret senest ved lov nr. 1681 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om erhvervelse og besiddelse af våben, EU-Tidende 2017 nr. L 137, side 22.«

2. § 3 a, stk. 1, affattes således:

»Skydevåben og genstande omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal i forbindelse med fremstillingen af våbnet mv. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår, serienummer og, hvis det er muligt, model. Mærket skal placeres på våbnets ramme eller låsestol.«

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

3. I § 3 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Et skydevåbens løb eller pibe, ramme, låsestol, slæde, tromle, bundstykke og lås skal i forbindelse med fremstillingen forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår, serienummer og, hvis det er muligt, model. Hvis delen er for lille til at blive mærket i overensstemmelse hermed, skal den mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk kode eller digital kode.

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.«

4. To steder i § 3 a, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1,« til »stk. 1 og 2,«

5. I § 3 a, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1,« til »stk. 1 og 2,«

6. I § 3 a, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »land«: »og den myndighed«

7. I § 3 a, stk. 5-7, der bliver stk. 6-8, ændres »stk. 1-4« til »stk. 1-5«

8. I § 4 b, stk. 2, indsættes efter »stk. 1«: »og om registrering af de erhvervsdrivende«

9. I § 4 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår for godkendelse og registrering af våbenmæglere.«

10. § 6 d, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Tilladelser til riflede jagtvåben til jægere udstedes med en gyldighedstid på 10 år.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 14. september 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1 Våbendirektivet og FN's våbenprotokol

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Mærkning af skydevåben og væsentlige dele til skydevåben mv.

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Våbendirektiv III

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

2.2. Registrering af erhvervsdrivende

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Våbendirektiv III

2.2.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

2.3. Våbenmæglere

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Våbendirektiv III

2.3.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

2.4. Gyldighedstid for meddelte våbentilladelser

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Våbendirektiv III

2.4.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben (våbendirektiv III) i dansk ret.

Lovforslaget indebærer en udvidelse af våbenlovens regler om mærkning af skydevåben, bl.a. således at alle skydevåbenets væsentlige dele, som defineret i våbendirektiv III, omfattes af mærkningskravene. Mærkningen skal danne grundlag for registrering af både skydevåben og væsentlige dele til skydevåben i Politiets Våbenregister og Skytteforeningernes Våbenregister og for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Derudover foreslås det at give justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om registrering af våbenhandlere og våbenmæglere samt om våbenhandlers og våbenmæglers indberetning af transaktioner om køb og salg af skydevåben mv.

Endelig indebærer lovforslaget en ændring af reglerne for våbentilladelsers gyldighedsperiode, så tilladelser til våbensamlere og tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben, fremover kun gives for en 5-årig periode modsat en 10-årig periode i dag.

1.1 Våbendirektivet

Våbendirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, som på den ene side har til formål at fremme et velfungerende indre marked for skydevåben i EU samt på den anden side sikre et højt sikkerhedsniveau for EU-borgerne.

Våbendirektiv I (Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben) blev indført som følge af ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser i EU fra den 1. januar 1993. Med ophævelsen af kontrollen med besiddelse af visse skydevåben ved EU's indre grænser anså man det således for påkrævet at indføre regler, der ville gøre det muligt at udføre kontrol i medlemsstaterne. Direktivet indeholder med henblik herpå regler om erhvervelse og besiddelse af skydevåben samt om overførsel af skydevåben mellem medlemsstaterne.

Våbendirektiv II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og

besiddelse af våben) havde primært til formål at bringe våbendirektivet i overensstemmelse med FN's våbenprotokol (Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime – resolution vedtaget af FN's generalforsamling den 8. december 2005), med henblik på EU's ratifikation af våbenprotokollen. Våbenprotokollen har til formål at fremme, lette og styrke samarbejdet mellem de kontraherende stater med henblik på at forebygge, bekæmpe og udrydde ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition til skydevåben gennem bl.a. indførelsen af et fælles begrebsapparat, så alle kontraherende stater opererer med den samme forståelse af begreberne skydevåben, dele til skydevåben og ammunition.

Våbenprotokollen stiller krav til mærkning og registrering af skydevåben, udveksling af oplysninger og en pligt til at kriminalisere dels ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition til skydevåben, dels forfalskning, ødelæggelse, bortfjernelse og ændring af de mærker, der kræves på skydevåben.

Mærkningskravene skal i øvrigt ses i sammenhæng med FN's våbenresolution (International Instrument to Enable States to Identify and Trace, in a Timely and Reliable Manner, Illicit Small Arms and Light Weapons), der skal sætte staterne i stand til i tide og på pålidelig vis at identificere og spore ulovlige håndskydevåben og lette våben. Våbenresolutionen skal efter sit indhold ses som et supplement til våbenprotokollen og fortolkes i overensstemmelse hermed. FN's våbenresolution er politisk forpligtende for Danmark.

Våbendirektiv III er vedtaget i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 (indre markedshjemmel), og er ikke er omfattet af retsforbeholdet.

Direktivet er vedtaget som led i opfølgningen på de terrorangreb, der fandt sted i Paris og København i 2015.

Med direktivet lægges der op til at øge fokus på at sikre sporbarheden af skydevåben og væsentlige dele til skydevåben gennem nye fælles mærkningsregler og nye regler om registrering af både skydevåben og væsentlige dele til skydevåben i medlemsstaternes dataregistreringssystemer.

Derudover fastsætter direktivet krav om registrering af våbenhandlere og våbenmæglere, herunder regler om indberetning af oplysninger for våbenhandlere og våbenmæglere til medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Disse forpligtelser bliver gennemført med dette lovforslag og senere ændringer af administrative forskrifter.

Direktivets regler om signal- og salutvåben, deaktiverede våben, reglerne for udstedelse af tilladelser til visse skydevåben, herunder halvautomatiske skydevåben, forventes gennemført i våbenlovgivningen ved en senere ændring af bl.a. bekendtgørelse nr. 1444 af 1. december 2016 med senere ændringer (våbenbekendtgørelsen).

Endelig forpligtes medlemsstaterne til at indføre regler for opbevaring af skydevåben mv., regler for køb og salg af våben via fjernkommunikationsteknik, f.eks. internettet og registrering af våbensamlere.

Disse krav vurderes at være i overensstemmelse med gældende dansk ret og medfører således ikke behov for ændringer.

Våbendirektiv III er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Mærkning af skydevåben og væsentlige dele til skydevåben mv.

2.1.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, i forbindelse med fremstillingen af våbnet mv. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, *eller* et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet. Mærket skal placeres på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe.

Det følger af § 3 a, stk. 2, at mærket på skydevåben og genstande omfattet af stk. 1, der indføres fra et land uden for EU, tillige skal angive importland og importår. Er et skydevåben mv. ved indførslen fra et land uden for EU

ikke mærket i overensstemmelse med stk. 1, skal skydevåbnet mv. af importøren forsynes med et sådant mærke. Mærkningskravene efter denne bestemmelse gælder ikke ved midlertidig indførsel, herunder transit.

Desuden skal skydevåben og genstande omfattet af stk. 1, der overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, endvidere forsynes med et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen, jf. § 3 a, stk. 3. Mærkningen skal forestås af den myndighed, der overdrager skydevåbnet mv.

Efter § 3 a, stk. 4, skal ammunition til et skydevåben i forbindelse med fremstillingen forsynes med et mærke, der angiver ammunitionstype og -kaliber, fabrikantens navn og sendingens identifikationsnummer. Mærket skal placeres på hver pakke færdig ammunition.

Derudover følger det af § 3 a, stk. 6, at justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om den i stk. 1-4 nævnte mærkning, herunder om udførelsen af denne mærkning.

I medfør af § 3 a, stk. 7, kan justitsministeren endvidere fastsætte bestemmelser om, at der skal foretages mærkning af de i våbenlovens § 1 nævnte våben mv. ud over de i stk. 1-4 nævnte tilfælde og om udførelsen af denne mærkning.

Våbenbekendtgørelsens §§ 54-56 fastsætter de nærmere regler for mærkningen af bl.a. skydevåben.

I medfør af våbenbekendtgørelsens § 55 skal mærkning af skydevåben ske ved, at mærket indhugges eller indgraveres i våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe. Mærket skal bl.a. indeholde oplysninger om fabrikantens navn eller en numerisk kode til identifikation af fabrikanten, fremstillingslandets officielle navn eller landekode, våbnets fremstillingsår og våbnets serienummer.

Politiet kan i medfør af våbenbekendtgørelsens § 56 pålægge indehavere af skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, og indehavere af signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben, som ikke har et fabrikationsnummer, at forsyne disse med et identifikationsnummer efter politiets nærmere bestemmelse.

Våbenlovens § 3 a, som implementerede mærkningskravene i våbendirektiv II, blev indsat i våbenloven ved lov nr. 538 af 26. maj 2010. For en nærmere gennemgang af indholdet og forpligtelserne i medfør af våbenprotokollen og våbendirektiv II for så vidt angår mærkning af skydevåben mv. henvises til pkt. 3.1.-3-5. i bemærkningerne til lov nr. 538 af 26. maj 2010.

Efter våbenlovens § 3 b, er det forbudt at forvanske, ødelægge, ændre eller fjerne mærker, der er påført våben mv. i henhold til § 3 a.

Overtrædelse af våbenlovens §§ 3 a og 3 b straffes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, jf. våbenlovens § 10, stk. 1. Efter våbenlovens § 10, stk. 4, kan der pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

2.1.2. Våbendirektiv III

Det følger af direktivets art. 1, stk. 3, litra a, og præambelbetragtning 6 og 8 til direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at alle skydevåben eller alle væsentlige dele til skydevåben, der fremstilles eller importeres til Unionen den 14. september 2018 eller derefter, er forsynet med en tydelig, permanent og unik mærkning straks efter fremstillingen og senest før markedsføringen heraf eller straks efter importen til Unionen.

Med væsentlige dele til skydevåben forstås i medfør af direktivets art. 1, stk. 1, nr. 2, løbet, rammen, låsestolen, herunder i givet fald både øvre og nedre låsestol, slæden, tromlen, bundstykket eller låsen, idet de som særskilte genstande hører ind under den kategori, i hvilken det skydevåben, som de er eller skal være en del af, er klassificeret

Der stilles desuden i medfør af direktivets art. 1, stk. 3, litra a, krav om, at den omhandlede unikke mærkning skal angive fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, serienummer og fremstillingsår, hvis dette ikke allerede er en del af serienummeret, og model, hvor det er muligt. Dette berører ikke en eventuel påsætning af fabrikantens varemærke. Hvis en væsentlig del er for lille til at blive mærket i overensstemmelse med denne artikel, skal den i det mindste mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk eller digital kode.

Bestemmelsen har til formål at øge sporbarheden af alle skydevåben og væsentlige dele samt at lette deres frie bevægelighed. Desuden skal mærknin-

gen sikre, at alle skydevåben og væsentlige dele til skydevåben kan registreres i medlemsstaternes dataregistreringssystemer.

Bestemmelsen forpligter ligeledes medlemsstaterne til at sikre, at hver basispakke med komplet ammunition forsynes med mærkning med angivelse af fabrikantens navn, sendingens (partiets) identifikationsnummer samt kaliber og ammunitionstype.

Desuden skal medlemsstaterne i medfør af bestemmelsen sikre, at der ved overførsel af et skydevåben eller væsentlige dele heraf fra deres statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes en unik mærkning, der gør det muligt at identificere den overførende enhed.

Kravene til mærkning af skydevåben og væsentlige dele, der er af særlig historisk betydning, fastlægges i medfør af bestemmelsen i overensstemmelse med national ret.

Det følger af våbendirektiv III's art. 1, stk. 3 a, at det i medfør af en ny art. 2 a i våbendirektivet overlades til Kommissionen at vedtage gennemførelsesretsakter med tekniske specifikationer for mærkningen.

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben, og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, i forbindelse med fremstillingen af våbnet mv. forsynes med et unikt mærke på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, *eller* et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet.

Våbendirektiv III's krav til mærkning af skydevåben adskiller sig fra kravene i våbenloven ved, at det i medfør af direktivet er muligt *enten* at angive fabrikantens navn *eller* fabrikantens mærke. Mærkningen skal endvidere – hvis det er muligt – angive modellen for skydevåbnet.

Producenter, importører mv. kan efter de gældende regler vælge at mærke skydevåbenet med et andet unikt og brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet. Denne mulighed for alternativ mærkning vil i medfør af direktivet fremover kun kunne

anvendes på væsentlige dele til skydevåben, hvis den væsentlige del er for lille til at blive mærket i overensstemmelse med de nye mærkningskrav i direktivet.

Det foreslås derfor, at våbenlovens § 3 a, stk. 1, ændres i overensstemmelse hermed.

Våbendirektivets stiller endvidere krav om, at alle væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand skal mærkes særskilt.

Det foreslås derfor at indsætte en ny bestemmelse, hvorefter et skydevåbens væsentlige dele i direktivets forstand skal mærkes særskilt, jf. forslaget til en ny bestemmelse i våbenlovens § 3 a, stk. 2. Mærkningen vil efter bestemmelsen skulle påføres et skydevåbens løb eller pibe, ramme, låsestol, slæde, tromle, bundstykke og lås. Kravet om mærkning vil desuden finde anvendelse på væsentlige dele til skydevåben, som er importeret til landet fra lande uden for EU, jf. den foreslåede ændring af § 3 a, stk. 2, som bliver stk. 3.

I overensstemmelse med direktivets art. 1, stk. 3, litra a, foreslås desuden en præcisering af våbenlovens § 3 a, stk. 3, som bliver stk. 4, som indebærer, at der ved overførsel af et skydevåben eller væsentlige dele heraf fra statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes en unik mærkning, der ud over et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen, også gør det muligt at identificere den overførende myndighed.

De udvidede mærkningskrav har til formål at forbedre sporbarheden af et skydevåbens enkelte dele. Direktivet indeholder som følge heraf en række krav til medlemsstaternes registrering af skydevåben, jf. afsnit 2.1.2.

Direktivets krav til registrering af oplysninger om skydevåben mv. vil blive gennemført ved en ændring af våbenbekendtgørelsen og våbencirkulæret, da det forventes at medføre ændringer af Politiets Våbenregister og reglerne om Skytteforeningernes Våbenregister, jf. våbenbekendtgørelsens § 17.

Kravene til registrering træder i kraft den 14. december 2019, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Det bemærkes, at reglerne om mærkning af ammunition i medfør af § 3 a, stk. 4, vurderes at være i overensstemmelse med kravene til mærkning af

ammunition i medfør af våbendirektivet, og der lægges ikke op til ændringer heraf.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-7, og bemærkningerne hertil.

2.2. Registrering af erhvervsdrivende

2.2.1. Gældende ret

I medfør af våbenlovens § 1, stk. 1, jf. § 2, stk. 1 og 2, meddeler justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilladelse til erhvervelse og besiddelse af skydevåben mv.

Tilladelse meddeles som udgangspunkt til et eller flere konkrete våben og ikke som en generel tilladelse til et ikke nærmere specificeret antal våben. En sådan generel tilladelse kan dog i visse tilfælde meddeles erhvervsdrivende.

Det følger således af våbenlovens § 4 b, stk. 1, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, efter ansøgning kan meddele erhvervsdrivende generel tilladelse til med henblik på erhvervsmæssig handel eller anden erhvervsmæssig virksomhed at erhverve og besidde de i § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 7-10, og § 4 nævnte genstande.

I medfør af § 4 b, stk. 2, er justitsministeren bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser efter stk. 1.

Efter våbenbekendtgørelsens §§ 42 og 43 kan politiet meddele erhvervsdrivende generel tilladelse til dels at erhverve og besidde våben og ammunition mv. med henblik på videresalg, dels at besidde våben mv. med henblik på reparation, service og anden erhvervsmæssig virksomhed, så den erhvervsdrivende ikke i hvert enkelt tilfælde skal ansøge om særskilt våben-tilladelse.

Meddelelse af en generel tilladelse forudsætter, at den erhvervsdrivende og dennes ansatte opfylder vandelskravet i våbenbekendtgørelsens § 48, dvs. de pågældendes personlige forhold og hidtidigeandel ikke må gøre det betænkeligt at imødekomme ansøgningen. Det er endvidere et krav, at de pågældende har et rimeligt kendskab til våben (og våbenhandel) og har mulighed for at opbevare (og forhandle) våbnene på betryggende måde, samt at

det i øvrigt efter en konkret vurdering må anses for ubetænkeligt at give tilladelsen. Politiet kan fastsætte yderligere vilkår for tilladelsen.

Erhvervsdrivende, der i medfør af våbenbekendtgørelsens §§ 42 og 43 er meddelt en generel tilladelse til at erhverve og/eller besidde skydevåben mv. med henblik på videresalg, reparation, service mv., skal føre en såkaldt våbenbog, der er godkendt af politiet, jf. våbenbekendtgørelsens § 44.

I våbenbogen skal der gøres optegnelser over samtlige køb og salg af skydevåben samt over samtlige skydevåben, der er indleveret til reparation, opbevaring eller taget i kommission mv. Optegnelserne skal foretages på en sådan måde, at der kan ske identifikation af de enkelte våben ved optegnelse af type, mærke, model, kaliber og fabrikationsnummer eller identifikationsnummer.

Desuden skal optegnelserne kunne danne grundlag for identifikation af den erhvervsdrivendes leverandører, erhververe og de, der indgår aftale om reparation mv.

Våbenbøgerne opbevares af den erhvervsdrivende. Ved ophør af den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller når tilladelse efter § 42 eller § 43 ophører, overdrages våbenbøgerne til politiet. En erhvervsdrivende skal desuden efter politiets nærmere bestemmelse løbende indberette de oplysninger, som er indført i våbenbogen, til politiet, jf. våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 5, og politiet har til enhver tid adgang til at kontrollere både våbenlagre og våbenbøger, jf. bekendtgørelsens § 44, stk. 2.

Derudover følger det af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1-3, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, bl.a. at fremstille, herunder samle, skydevåben mv., dele, der er specielt konstrueret eller modificeret til et skydevåben, og som er væsentlige for anvendelsen af våbnet, herunder aftagelige magasiner, bundstykker, baskyler, løb, låsestole, piber, rammer, slæder og tromler samt ammunition til skydevåben, derunder også patronhylstre, tændskruer, fænghætter, brandrør og projektiler.

2.2.2. Våbendirektiv III

I direktivets art. 1, stk. 1, nr. 9, defineres en våbenhandler som enhver fysisk eller juridisk person, hvis erhvervsmæssige aktivitet helt eller delvis består i enten fremstilling, handel, ombytning, udlejning, reparation, ændring

eller ombygning af skydevåben eller væsentlige dele heraf *eller* fremstilling, handel, ombytning, ændring eller ombygning af ammunition.

Det følger af præambelbetragtning 5, at rent private, ikke-kommercielle aktiviteter såsom manuel ladning eller genladning af ammunition fra ammunitionssdele til eget brug eller ændringer af skydevåben eller væsentlige dele, der ejes af den pågældende person, såsom ændringer af kolber eller sigtemidler eller vedligeholdelse for at afhjælpe nedslidning af væsentlige dele, ikke i direktivets forstand bør betragtes som aktiviteter, som det kun vil være tilladt for en våbenhandler at foretage.

I medfør af direktivets art. 1, stk. 3, skal hver medlemsstat etablere en ordning til regulering af våbenhandlers virksomhed. Sådanne ordninger skal mindst omfatte foranstaltninger i form af registrering af våbenhandlere, der arbejder på den pågældende medlemsstats område, godkendelse eller autorisation for handelsvirksomhed på den pågældende medlemsstats område, og en kontrol af den pågældende våbenhandlers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer. Når der er tale om en juridisk person, skal kontrollen vedrøre både den juridiske person og den eller de fysiske personer, der leder virksomheden.

Derudover følger det af bestemmelsen, at våbenhandlere i hele deres erhvervsaktive periode skal føre et register, hvori ethvert skydevåben og enhver væsentlig del, der er omfattet af direktivet, og som de modtager eller afgiver, opføres sammen med oplysninger, der gør det muligt, at det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele kan identificeres og spores, herunder navnlig type, mærke, model, kaliber og serienummer samt navn og adresse på den person, der har leveret, og den person, der har erhvervet skydevåbnet mv.

Ligeledes følger det af bestemmelsen, at våbenhandlere ved virksomhedens ophør skal overdrage det pågældende register til de kompetente nationale myndigheder.

Medlemsstaterne skal desuden i medfør af bestemmelsen sikre, at våbenhandlere, der er etableret på deres område, indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele, til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse, at våbenhandlere har en elektronisk forbindelse til disse myndigheder til sådanne indberetninger, og at myndighedernes dataregistreringssystemer ajourføres straks efter modtagelsen af oplysninger om sådanne transaktioner.

Det følger af præambelbetragtning 10, at effektiv udveksling af oplysninger mellem på den ene side våbenhandlere og på den anden side de nationale kompetente myndigheder er vigtigt, for at dataregistreringssystemet kan fungere effektivt. Våbenhandlere bør derfor give oplysninger til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse. Med henblik herpå bør de nationale kompetente myndigheder etablere en elektronisk forbindelse for våbenhandlere, som kan omfatte indgivelse af oplysningerne pr. e-mail eller direkte gennem en database eller et andet register.

Endelig følger det af art. 1, stk. 9, i direktivet, at våbenhandlere kan afvise enhver transaktion vedrørende erhvervelse af komplette patroner eller dele af ammunition, som de med rimelighed anser for mistænkelig som følge af arten eller omfanget, og at våbenhandlere skal indberette ethvert forsøg på at gennemføre en sådan transaktion til de kompetente myndigheder. I præambelbetragtning 19 er det uddybet, at en transaktion kan anses for mistænkelig, hvis den f.eks. omfatter mængder, der er usædvanlige til privat brug, hvis køberen forekommer ubekendt med anvendelsen af ammunitionen, eller hvis køberen insisterer på at betale kontant og samtidig er uvilig til at fremlægge identifikationsbevis.

2.2.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Våbendirektiv III præciserer den gældende definition af hvervet som våbenhandler og gør samtidig hvervet betinget af en autorisation eller godkendelse og en kontrol af den pågældende våbenhandlers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer.

Efter Justitsministeriets opfattelse opfylder de allerede gældende krav til fremstillere og våbenhandlere i våbenlovens § 1 og våbenbekendtgørelsens §§ 42-45 og § 48 og fremstillere af skydevåben efter våbenlovens § 1 direktivets krav om godkendelse eller autorisation som våbenhandler.

Våbendirektivet stiller som noget nyt krav til registrering af våbenhandlere, herunder fremstillere, ligesom der stilles krav om, at transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand samt forsøg på mistænkelige transaktioner af ammunition, indberettes til myndighederne.

En gennemførelse af kravene til registrering af våbenhandlere og indberetning om transaktioner kan mest hensigtsmæssigt ske ved en udvidelse af de

gældende regler i våbenbekendtgørelsen. Det foreslås derfor, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser herom, jf. forslaget til våbenlovens § 4 b, stk. 2.

Det vil i den forbindelse blive fastsat, at politiet er ansvarlig for registreringen af våbenhandlere og fremstillere af skydevåben og for at modtage indberetninger om transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben. Desuden vil indberetninger om mistænkelige transaktioner skulle foretages til politiet.

Kravene til registrering af våbenhandlere, herunder fremstillere, og indberetning af transaktioner vil blive gennemført senest den 14. december 2019, hvor forpligtelserne i direktivet træder i kraft, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

2.3. Våbenmæglere

2.3.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 7 b er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den, ministeren bemyndiger dertil, som mellemmand at forhandle eller arrangere transaktioner, som indebærer overførsel af de i § 6, stk. 1, nævnte våben mv. mellem lande uden for EU. Det er endvidere forbudt at købe og sælge disse våben mv. som led i en overførsel mellem lande uden for EU eller i øvrigt arrangere en sådan overførsel som ejer af de nævnte våben.

Efter våbenlovens § 7 b, stk. 2, gælder forbuddet ikke handlinger, som foretages i et andet EU-land, eller handlinger, som foretages uden for EU af personer med fast ophold i udlandet. Det er således alene formidlingsaktiviteter (indgåelse af købs- og salgsaftaler samt arrangering og forhandling af overførsler), som foretages på dansk område, eller som foretages uden for EU af personer med fast bopæl i Danmark, som kræver dansk tilladelse.

Justitsministeren kan i henhold til lovens § 7 b, stk. 3, bestemme, at forbuddet i stk. 1 skal gælde overførsel af våben og ammunition af enhver art. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Våbenlovens § 7 b blev indsat ved lov nr. 555 af 24. juni 2005 om ændring af våbenloven (Folketingstidende 2004-05, tillæg A, s. 5714) med det for-

mål at gennemføre EU's fælles holdning af 23. juni 2003 om kontrol med våbenmæglervirksomhed (2003/468/FUSP) samt de politiske forpligtelser, som Danmark ved vedtagelser i FN, OSCE, og Wassenaar Arrangementet har påtaget sig til at indføre kontrol med våbenformidling.

2.3.2. *Våbendirektiv III*

I medfør af direktivets art. 1, stk. 1, nr. 9, er en våbenmægler enhver anden fysisk eller juridisk person end en våbenhandler, hvis erhvervsmæssige aktivitet helt eller delvis består i enten forhandling eller tilrettelæggelse af transaktioner med henblik på køb, salg eller levering af skydevåben, væsentlige dele heraf eller ammunition *eller* tilrettelæggelse af overførsel af skydevåben, væsentlige dele eller ammunition inden for en medlemsstat, mellem to medlemsstater, fra en medlemsstat til et tredjeland eller fra et tredjeland til en medlemsstat.

Det følger af direktivets art. 1, stk. 3, at hver medlemsstat – i lighed med kravene vedrørende våbenhandlere som gennemgået under pkt. 2.2.2 – skal etablere en ordning til regulering af våbenmæglers virksomhed, herunder registrering af våbenmæglere, der arbejder på den pågældende medlemsstats område, godkendelse eller autorisation, og en kontrol af den pågældende våbenmæglers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer. Når der er tale om en juridisk person, skal kontrollen på samme vis vedrøre både den juridiske person og den eller de fysiske personer, der leder virksomheden.

Derudover skal våbenmæglere i medfør af bestemmelsen – som det også er tilfældet med våbenhandlere – i hele deres erhvervsaktive periode føre et register, hvori ethvert skydevåben og enhver væsentlig del heraf, der er omfattet af direktivet, og som de modtager eller afgiver, opføres sammen med oplysninger, der gør det muligt, at det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele kan identificeres og spores, herunder navnlig type, mærke, model, kaliber og serienummer samt navn og adresse på den person, der har leveret, og den person, der har erhvervet skydevåbnet mv.

Ved virksomhedens ophør skal våbenmægleren efter bestemmelsen overdrage det pågældende register til de kompetente nationale myndigheder.

Desuden skal også våbenmæglere indberette transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele, til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse på samme vis som våbenhandlere, jf. pkt. 2.2.2.

Det følger af præambelbetragtning 4, at våbenmæglere også bør være omfattet af forpligtelserne for våbenhandlere, der er relevante for våbenmægleres aktiviteter, for så vidt som de er i stand til at opfylde de pågældende forpligtelser, og i det omfang disse ikke opfyldes af en våbenhandler for så vidt angår samme underliggende transaktion.

Endelig følger det af art. 1, stk. 9, i direktivet, at våbenmæglere kan afvise enhver transaktion vedrørende erhvervelse af komplette patroner eller dele af ammunition, som de med rimelighed anser for mistænkelig som følge af arten eller omfanget, og skal indberette ethvert forsøg på at gennemføre en sådan transaktion til de kompetente myndigheder. I præambelbetragtning 19 er det uddybet, at en transaktion kan anses for mistænkelig, hvis den f.eks. omfatter mængder, der er usædvanlige til privat brug, hvis køberen forekommer ubekendt med anvendelsen af ammunitionen, eller hvis køberen insisterer på at betale kontant og samtidig er uvillig til at fremlægge identifikationsbevis.

2.3.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Våbendirektiv III præciserer den gældende definition af hvervet som våbenmægler og gør samtidig hvervet betinget af en autorisation eller godkendelse samt kontrol af den pågældende våbenmægleres personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer.

Våbenmæglervirksomhed kan i medfør af våbendirektiv III finde sted inden for en medlemsstat, mellem to medlemsstater, fra en medlemsstat til et tredjeland eller fra et tredjeland til en medlemsstat.

Direktivet stiller krav om, at der skal ske en registrering af våbenmæglere, ligesom der stilles krav om, at våbenmæglere indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand uden unødigt forsinkelse samt forsøg på mistænkelige transaktioner af ammunition, hvis ikke der sker indberetning vedrørende transaktionerne ved en våbenhandler.

En gennemførelse af kravene til godkendelse og registrering af våbenmæglere samt indberetning om transaktioner kan mest hensigtsmæssigt ske ved udstedelse af regler herom i våbenbekendtgørelsen.

Det foreslås derfor at indsætte en ny bestemmelse i våbenloven, som bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om mæglervirksomhed samt om indberetning af transaktioner, jf. forslaget til våbenlovens § 4 b, stk. 3.

Justitsministeriet vil i den forbindelse indføre krav til godkendelse eller autorisation som våbenmægler i lighed med de gældende regler for våbenhandlere, jf. våbenbekendtgørelsens §§ 42-45 og § 48.

Det vil blive fastsat, at politiet er ansvarlig for registreringen af våbenmæglere og for at modtage indberetninger om transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben. Desuden vil indberetninger om mistænkelige transaktioner skulle foretages til politiet.

Kravene til registrering af våbenmæglere og indberetning af transaktioner vil blive gennemført senest den 14. december 2019, hvor forpligtelserne i direktivet træder i kraft, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.4. Gyldighedstid for meddelte våbentilladelser

2.4.1. Gældende ret

Tilladelser til skydevåben meddeles som udgangspunkt for 5 år, jf. våbenlovens § 6 d, stk. 1. Dog er gyldighedstiden for pistoler kun 2 år.

Det følger af våbenlovens § 6 d, stk. 2, at tilladelser til våbensamlere og til riflede jagtvåben til jægere udstedes med en gyldighedstid på 10 år. Tilsvarende gælder tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben.

Signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben er omfattet af våbenlovens kontrolordning, jf. § 1, stk. 1, nr. 8. Efter våbencirkulærets § 6 gives tilladelse til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben kun i særlige tilfælde, f.eks. til personer, der godtgør at have brug for våbnet til nødsignalafrivelse, hundetræning, sportsarrangementer, salutter mv.

Efter våbenbekendtgørelsens § 48 kan våbentilladelse, samtykke til våbenpåtegning og jagttegn samt andre tilladelser eller godkendelser efter våbenloven og våbenbekendtgørelsen kun gives til personer, om hvis personlige

forhold og hidtidige vandel, der ikke foreligger oplysninger, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

Derudover kan tilladelser og samtykker efter våbenloven eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til enhver tid tilbagekaldes, jf. våbenlovens § 2 f.

2.4.2. Våbendirektiv III

Efter våbendirektivets art. 1, stk. 7, litra a, skal tilladelser til at besidde et skydevåben tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum. En tilladelse kan fornys eller forlænges, hvis de betingelser, tilladelsen blev udstedt på baggrund af, stadig er opfyldt.

2.4.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

For at sikre, at våbenlovgivningens angivelse af tilladelsers gyldighed fortolkes i overensstemmelse med våbendirektivets krav om regelmæssig revision med højst fem års mellemrum, foreslås det, at tilladelser til våbensamlere og til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben, som tidligere havde en gyldighedstid på 10 år, fremover meddeles med en gyldighedsperiode på fem år.

Der lægges ikke op til at ændre gyldighedstiden for tilladelser til riflede jagtvåben, som derfor fortsat vil være 10 år. Der lægges i den forbindelse vægt på, at det er en forudsætning for at få tilladelse til et riflet jagtvåben, at ansøgeren har et gyldigt jagttegn. Et jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra politiet, og samtykket fra politiet skal fornys årligt.

Det er således Justitsministeriets vurdering, at kravet om, at tilladelser til at besidde et skydevåben skal tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum særligt for så vidt angår riflede jagtvåben er opfyldt i medfør af de gældende regler og praksis. Der lægges i den forbindelse særligt vægt på, at politiet årligt skal meddele samtykke til fornyelse af jagttegn.

Våbentilladelse til pistoler vil fortsat blive meddelt for en periode på to år. Det bemærkes i den forbindelse, at at pistoler i våbenlovgivningen betegnes som særligt farlige skydevåben, som der kun under ganske særlige omstændigheder kan meddeles tilladelse til, hvorfor der af sikkerhedsmæssige og politifaglige årsager ikke lægges op til en ændring heraf.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre udgifter til systemmæssige ændringer af Politiets Våbenregister, således at der blandt andet kan ske registrering af de nye oplysninger, som følger af de nye mærkningskrav, samt indberetninger af transaktioner. Udgifterne afholdes inden for politiets eksisterende ramme.

Lovforslaget vil desuden indebære et øget ressourceforbrug i politiet til blandt andet registrering af våbenhandlere og -mæglere samt administrationen af indberetninger om transaktioner. Udgifterne hertil afholdes inden for politiets eksisterende ramme.

Kravene til registrering og indberetning om transaktioner træder først i kraft den 14. december 2019.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Det er Justitsministeriets vurdering, at lovforslagets krav til mærkning og registrering vil medføre visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Der stilles allerede i dag i våbenlovgivningen krav om, at skydevåben skal mærkes. De nye krav til mærkning af væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, jf. lovforslagets pkt. 2-3., vil kunne medføre visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for producenter og importører af skydevåben og væsentlige dele til skydevåben.

Efter Rigspolitiets oplysninger er der ca. 300 våbenhandlere i Danmark. Populationen omfatter også enkelte erhvervsdrivende, som er meddelt tilladelse til at fremstille skydevåben (producenter).

Det er vanskeligt at vurdere de præcise økonomiske konsekvenser, som afhænger af den enkelte virksomheds størrelse, og hvordan den enkelte virksomhed indretter sine forretningsgange.

Samlet set er det dog Justitsministeriets vurdering, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser er af begrænset omfang, herunder set i forhold til antallet af berørte virksomheder.

Det bemærkes, at lovforslagets bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte bestemmelser om indberetning om transaktioner, hvor virksomhederne udover at skulle indføre oplysningerne i våbenbogen også uden unødigt ophold skal indberette oplysningerne til politiet, forventes at medføre begrænsede administrative omkostninger for våbenhandlere og evt. våbenmæglere.

Våbenhandlere skal allerede i dag føre en våbenbog, hvor oplysninger om transaktioner skal indføres. Denne forpligtelse vil fremover gælde for væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand. Samlet set er det Justitsministeriets vurdering, at tidsforbruget til denne opgave vil være af begrænset omfang, idet der anslås 5-10 minutters yderligere registreringstid per uge for den enkelte virksomhed.

Det forventede tidsforbrug til indberetning af oplysninger vedrørende transaktioner, som f.eks. kan foregå per e-mail, vurderes i vidt omfang at være begrænsede, og indberetningsforpligtelsen vurderes således samlet ikke at overstige 5 minutter på daglig basis for den enkelte virksomhed.

Samlet set forventes lovforslaget således at påføre erhvervet og de enkelte virksomheder visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser. Lovforslaget skønnes ikke herudover at have økonomiske eller administrative konsekvenser [af betydning] for erhvervslivet mv.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget lovforslaget i præhøring.

TER vurderer samlet set, at lovforslaget vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet for under 4 mio. kr. årligt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget kan medføre udgifter til systemmæssige ændringer af Skytteforeningernes Våbenregister, således at der blandt andet kan ske registrering af de oplysninger, som følger af de nye mærkningskrav.

Desuden vil lovforslaget kunne medføre øget administration i forhold til løbende opdatering af Skytteforeningernes våbenregister, som administreres af DGI, Dansk Skytte Union og Dansk Firmaidrætsforbund.

Kravene til registrering træder først i kraft den 14. december 2019.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben.

Direktivet skal gennemføres i dansk ret senest den 14. september 2018. Direktivets art. 4, stk. 3 og 4, om registrering af erhvervsdrivende og våbenmæglere samt registrering af oplysninger i dataregistreringssystemerne skal være gennemført senest den 14. december 2019, jf. direktivets art. 2, stk. 2.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. januar 2018 til den 20. februar 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Amnesty International, Copenhagen Business School, Juridisk Institut, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Våbenhandlerforening, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, DI, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Militaria Forening, Dansk Skytte Union, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Våbenhandlere, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, DGI Skydning, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Friluftsrådet, Fængselsforbundet, HK Lands-

klubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Kriminalforsorgen, HK Landsklubben Politiet, Institut for Menneskerettigheder, Jagttegslærerforeningen i Danmark, Justitia, KL, Kriminalforsorgsforeningen, Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Nordisk Våbenforum, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Samtlige byretter, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, Vaabenhistorisk Selskab, Østre Landsret, Aalborg Universitet, Juridisk Institut, og Aarhus Universitet, Juridisk Institut.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre udgifter til systemmæssige ændringer af Politiets Våbenregister, således at der blandt andet kan ske registrering af de nye oplysninger, som følger af de nye mærkningskrav samt indberetninger af transaktioner. Udgifterne afholdes inden for politiets eksisterende ramme.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget indebærer et øget ressourceforbrug i politiet til blandt andet registrering af våbenhandlere og -mæglere samt administrationen af indberetninger om transaktioner. Udgifterne hertil afholdes

		inden for politiets eksisterende ramme.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget kan medføre udgifter til systemmæssige ændringer af Skytteforeningernes Våbenregister, således at der blandt andet kan ske registrering af de oplysninger, som følger af de nye mærkningskrav. Desuden vil lovforslaget kunne medføre øget administration i forhold til løbende opdatering af Skytteforeningernes våbenregister.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om erhvervelse og besiddelse af våben, EU-Tidende 2017 nr. L 137, side 22.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtigelser (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der indsættes en fodnote til lovens titel for at angive, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om erhvervelse og besiddelse af våben, EU-Tidende 2017 nr. L 137, side 22.

Til nr. 2

Forslagets § 1, nr. 2, medfører en ændring af våbenlovens § 3 a, stk. 1, således at der gives mulighed for, at mærkningen af skydevåben mv. enten kan angive fabrikantens navn *eller* mærke. Desuden stilles der krav om, at mærkningen skal omfatte model, hvis det er muligt, og at mærket skal placeres på våbnets ramme eller låsestol i overensstemmelse med direktivet. Kravet gælder således ikke i tilfælde, hvor det f.eks. på grund af våbendelens størrelse ikke er fysisk muligt at angive model i forbindelse med mærkningen.

Ændringen af mærkets placering til våbnets ramme eller låsestol skal ses i sammenhæng med, at dele til skydevåben, som i våbendirektiv III's forstand vurderes som væsentlige, også skal mærkes jf. ændringen i § 1, nr. 3. Derfor vil skydevåbenets løb eller pibe i overensstemmelse med de gældende regler fortsat skulle mærkes, men mærkningsforpligtelsen følger nu af den foreslåede bestemmelse i våbenlovens § 3 a, stk. 2.

Mærkningsforpligtelsen vil alene omfatte skydevåben mv., der er omfattet af våbenlovens kontrolordning, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 1. Våben, der er undtaget kontrolordningen, jf. våbenlovens § 1, stk. 2 (luft- og fjederbøsser, kulsyredrevne hardball- og paintballvåben, slagterapparater mv.), og lovens § 1, stk. 3, jf. våbenbekendtgørelsens § 1 (visse våben fremstillet før 1870), er således ikke omfattet af mærkningskravet.

Kravene til mærkning vil alene gælde skydevåben mv., der fremstilles eller importeres fra lande uden for EU efter lovens ikrafttræden.

Skydevåben mv., der fremstilles eller importeres inden denne dato, vil fortsat være omfattet af de mærkningskrav, der følger af de hidtil gældende regler.

Der lægges ikke op til at ændre mærkningskravene til skydevåben mv. af historisk betydning, der fortsat vil være omfattet af de generelle mærkningsregler.

Efter retsplejelovens og straffelovens bestemmelser om beslaglæggelse og konfiskation er der mulighed for at beslaglægge og konfiskere skydevåben mv., som har været genstand for en ulovlig handling eller frygtes anvendt hertil. Bestemmelserne herom vil også finde anvendelse på forhold omfattet af de foreslåede ændringer af våbenlovens § 3 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger og de særlige bemærkninger til § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Våbendirektiv III forpligter medlemsstaterne til at indføre et krav om mærkning af væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det derfor i § 1, nr. 3, at indsætte en ny bestemmelse (§ 3 a, stk. 2) om mærkning af væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, hvorefter disse dele skal mærkes. Det betyder, at et skydevåbens løb, ramme, låsestol, slæde, tromle, bundstykke eller lås fremover vil skulle mærkes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår, serienummer og, hvis det er muligt, model.

Hvis en del er for lille til at blive mærket i overensstemmelse hermed, skal den i stedet mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk kode eller digital kode.

Mærkningsforpligtelsen vil alene omfatte dele til skydevåben mv., som er omfattet af våbenlovens kontrolordning, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 1. Dele til våben, der er undtaget kontrolordningen, jf. våbenlovens § 1, stk. 2 (luft- og fjederbøsser, kulsyredrevne hardball- og paintballvåben, slagterapparater mv.), og lovens § 1, stk. 3, jf. våbenbekendtgørelsens § 1 (visse våben fremstillet før 1870), er således ikke omfattet af mærkningskravet.

Kravene til mærkning vil desuden alene gælde dele til skydevåben mv., der fremstilles efter lovens ikrafttræden.

Dele til skydevåben, som efter ordlyden er omfattet af bestemmelsen i § 3 a, stk. 2, men som er fremstillet inden lovens ikrafttræden, vil derfor være omfattet af de hidtil gældende regler.

Efter retsplejelovens og straffelovens bestemmelser om beslaglæggelse og konfiskation er der mulighed for at beslaglægge og konfiskere skydevåben mv., som har været genstand for en ulovlig handling eller frygtes anvendt hertil. Bestemmelserne herom vil også finde anvendelse på forhold omfattet af den foreslåede ændring.

Mærkningskrav for væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand vil – ligesom kravet til mærkning af skydevåben – være omfattet af våbenlovens § 10, hvorfor overtrædelse heraf straffes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, ligesom der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Derudover indebærer lovforslaget ikke ændring af forbuddet i våbenlovens § 3 b eller reglerne om straf og konfiskation mv. i medfør af bestemmelsen, jf. nærmere herom pkt. 6.-7. i bemærkningerne til lov nr. 538 af 26. maj 2010.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det foreslås i § 1, nr. 4, at der stilles krav til mærkning af væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, der indføres til Danmark fra et land uden for EU. Skydevåben mv. med sådan oprindelse vil således – ud over det mærke der kræves efter den foreslåede § 3 a, stk. 2 – tillige skulle mærkes med importland og importår.

Hvis en sådan genstand ved indførslen fra et land uden for EU ikke allerede er behørigt mærket, vil det påhvile importøren at sikre, at der ved indførslen sker mærkning som påkrævet. Mærkningsforpligtelsen vil ikke gælde midlertidig indførsel, herunder transit.

Kravene til mærkning vil alene gælde væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, der indføres fra et land uden for EU efter lovens ikrafttræden.

Disse dele til skydevåben, der importeres fra et land uden for EU inden denne dato, vil derfor være omfattet af de mærkningskrav, der følger af de hidtil gældende regler.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Forslagets § 1, nr. 5, indebærer, at væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, som overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, også omfattes af mærkningsforpligtelserne.

Kravene til mærkning vil alene gælde væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, der overføres fra statslige lagre med henblik på permanent civil brug efter lovens ikrafttræden.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

I medfør af våbenlovens § 3 a, stk. 3, skal skydevåben mv., der overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, forsynes med et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen. Mærkningen skal forestås af den myndighed, der overdrager våbnet.

Våbendirektiv III forpligter medlemsstaterne til at indføre et krav om, at skydevåben eller væsentlige dele heraf, der overføres fra deres statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes en unik mærkning, der gør det muligt at identificere den overførende enhed.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 6, at det tilføjes i § 3 a, stk. 3, der bliver stk. 4, at mærkningen – ud over det land, der foretager overdragelsen – ligeledes skal gøre det muligt at identificere den myndighed, der foretager overdragelsen.

Kravene til mærkning vil alene gælde skydevåben og væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, der overføres fra statslige lagre med henblik på permanent civil brug efter lovens ikrafttræden.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring i § 1, nr. 7, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, og indebærer, at bemyndigelsesbestemmelserne i stk. 5-7, der bliver stk. 6-8, også finder anvendelse på den nye foreslåede bestemmelse, jf. § 1, nr. 3.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Våbendirektiv III stiller som noget nyt krav om, at der skal ske en registrering af våbenhandlere, ligesom der stilles krav om, at våbenhandlere indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele uden unødigt forsinkelse, samt forsøg på transaktioner af ammunition, som forekommer mistænkelige.

Der lægges op til, at kravene til registrering af våbenhandlere og indberetning om transaktioner vil blive gennemført ved udstedelse af administrative forskrifter herom.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 8, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om vilkår for godkendelse og registrering af erhvervsdrivende (våbenhandlere).

Bemyndigelsen vil blive udmøntet i våbenbekendtgørelsen. Der vil i den forbindelse blive fastsat regler om den praktiske fremgangsmåde for registrering og indberetning af transaktioner.

Desuden vil der fremadrettet ske registrering af våbenproducenter, ligesom det vil blive fastsat som vilkår for tilladelsen, at der sker registrering, samt der skal ske indberetning på samme vis som for erhvervsdrivende med en forhandlertilladelse.

Kravene til registrering af våbenhandlere og indberetning om transaktioner træder først i kraft den 14. december 2019, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Justitsministeriet vil derfor inden 14. december 2019 gennemføre disse forpligtelser ved udstedelse af administrative forskrifter herom.

Som anført under pkt. 2.2.2. medfører direktivet ikke, at rent private, ikke-kommercielle aktiviteter såsom manuel ladning eller genladning af ammunition fra ammunitionsdele til eget brug eller ændringer af skydevåben eller væsentlige dele heraf, der ejes af den pågældende person, såsom ændringer af kolber eller sigtemidler eller vedligeholdelse for at afhjælpe nedslidning af væsentlige dele skal omfattes af kravene til våbenhandlere.

Derfor vil det fortsat være muligt som privatperson at blive meddelt en tilladelse til genladning af ammunition uden at blive omfattet af registrerings- og indberetningsreglerne.

Desuden vil det også fortsat være muligt, at et skydevåbens pibe- eller låsedele eller dele af baskyler ved istandsættelse fornys. Tilsvarende gælder aftagelige magasiner til skydevåben, jf. våbenlovens § 2, stk. 3.

Der henvises til pkt. 2.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Våbendirektiv III stiller som noget nyt krav om, at våbenmæglerhvervet betinges af en autorisation eller godkendelse og en kontrol af den pågældende våbenmæglers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer, ligesom der stilles krav om, at der skal ske en registrering af våbenmæglere.

Desuden stilles der også krav om, at våbenmæglere indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele uden unødigt forsinkelse, hvis ikke der sker indberetning vedrørende transaktionerne ved en våbenhandler. Forsøg på transaktioner af ammunition, som forekommer mistænkelige, skal desuden indberettes til myndighederne.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 9, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om godkendelse og registrering af våbenmæglere i relation til mæglervirksomhed vedrørende skydevåben, ammunition mv. Be-

myndigheden vil blive udmøntet i våbenbekendtgørelsen. Det vil i den forbindelse blive fastsat som en betingelse for registrering og godkendelse, at der foretages indberetning af transaktioner.

Det er derudover hensigten at fastsætte regler om den praktiske fremgangsmåde for registrering og godkendelse af våbenmæglere. Det vil blive fastsat, at det er politiet, som skal forestå registreringen af våbenmæglere og desuden modtage indberetninger om transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben samt forsøg på transaktioner vedr. ammunition mv., som forekommer mistænkelige.

Kravene til registrering af våbenmæglere og indberetning af transaktioner træder først i kraft den 14. december 2019, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Justitsministeriet vil derfor inden 14. december 2019 fastsætte de administrative retningslinjer med henblik på gennemførelse af disse forpligtelser.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Efter den gældende bestemmelse i våbenlovens § 6 d, stk. 2, meddeles tilladelser til våbensamlere og til riflede jagtvåben til jægere med en gyldighedstid på 10 år. Tilsvarende gælder tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben.

Våbendirektiv III stiller krav om, at tilladelser til skydevåben mv. omfattet af direktivet fremadrettet skal tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum.

Det foreslås i § 1, nr. 10, at det fremover kun er tilladelser til riflede jagtvåben til jægere, som udstedes med en gyldighedstid på 10 år.

Det vil medføre, at tilladelser til våbensamlere og tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben fremadrettet vil blive meddelt for en periode på fem år.

Der tilsigtes i øvrigt ingen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde.

Generelt meddeler politiet i medfør af våbenbekendtgørelsens § 48 afslag på en ansøgning om våbentilladelse, herunder tilladelse til riflede jagtvåben og samtykke til jagttegn, hvis politiet finder det betænkeligt, at en ansøger til en våbentilladelse har adgang til våben, og der kan være en begrundet mistanke om, at våben vil kunne blive misbrugt.

Ved denne afgørelse undersøger politiet, hvorvidt den pågældende eksempelvis er straffet for personfarlig kriminalitet, besiddelse af euforiserende stoffer eller overtrædelse af våbenloven, ligesom det tillige vil indgå i vurderingen, hvis politiet er bekendt med, at den pågældende færdes i eksempelvis bandemiljøer. På baggrund af en konkret vurdering i medfør af disse oplysninger, vil politiet herefter træffe afgørelse om, hvorvidt våbenbesiddelse findes betænkeligt.

Det er en forudsætning for at få en tilladelse til riflede jagtvåben, at ansøger har et gyldigt jagttegn.

Et jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra politiet og skal fornys årligt. Dette indebærer, at politiet årligt undersøger, om ansøgeren opfylder kravet i våbenbekendtgørelsens § 48. Opfylder ansøgeren ikke betingelsen i våbenbekendtgørelsens § 48, meddeles der afslag på samtykke til jagttegn, og tilladelser i medfør af våbenlovgivningen vil blive tilbagekaldt, jf. våbenlovens § 2 f.

Personer, som ikke fornyer deres jagttegn, underrettes af politiet om, at forholdet vedrørende den manglende fornyelse af jagttegnet skal bringes i orden straks, idet der samtidig gøres opmærksom på, at vedkommende er i ulovlig besiddelse af våben for så vidt angår riflede jagtvåben.

Der henvises til pkt. 2.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 14. september 2018, hvor våbendirektiv III senest skal være gennemført, jf. direktivets art. 2, stk. 1.

Det følger af direktivets art. 2, stk. 2, at bl.a. reglerne vedr. registrering af våbenhandlere og våbenmæglere samt indberetningsforpligtelserne, jf. pkt. 2.2.3. og 2.3.3., først træder i kraft den 14. december 2019.

De administrative forskrifter udstedt i medfør af lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, vil derfor først træde i kraft den 14. december 2019.

Til § 3

Til nr. 1

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det følger af bestemmelsen, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. november 2012, som ændret senest ved lov nr. xx af xx. xx 2017, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om erhvervelse og besiddelse af våben, EU-Tidende 2017 nr. L 137, side 22.«

§ 3 a. Skydevåben og genstande omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal i forbindelse med fremstillingen af våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfa-numerisk kode til identifikation af fremstillingslandet. Mærket skal

2. § 3 a, stk. 1, affattes således:

»§ 3 a Skydevåben og genstande omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal i forbindelse med fremstillingen af våbnet mv. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår, serienummer og, hvis det er muligt, model. Mærket skal placeres på våbnets ramme eller låsestol. «

placeres på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe.

Stk. 2. ...

3. I § 3 a indsættes som nyt stk. 2:

» Et skydevåbens løb eller pibe, ramme, låsestol, slæde, tromle, bundstykke og lås skal i forbindelse med fremstillingen forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikan- tens navn eller mærke, fremstilling- sland eller -sted, fremstillingsår, se- rienummer og, hvis det er muligt, model. Hvis delen er for lille til at blive mærket i overensstemmelse hermed, skal den mærkes med et se- rienummer eller en alfanumerisk el- ler digital kode. «

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8

4. To steder i § 3 a, stk. 2, der bli- ver stk. 3, ændres »stk. 1,« til »stk. 1 og 2,«.

5. I § 3 a, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1,« til »stk. 1 og 2,«.

Stk. 3. Stk. 3. Skydevåben og gen- stande omfattet af stk. 1, der over- går fra statslig ejendom til perma- nent civil brug, skal endvidere for- syns med et mærke, der angiver det land, der foretager overdragel- sen. Mærkningen skal forestås af den myndighed, der overdrager våbnet m.v

Stk. 4...

Stk. 5-7....

6. I § 3 a, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »land«: »og den myndighed«.

7. I § 3 a, stk. 5-7, der bliver stk. 6- 8, ændres »stk. 1-4« til »stk. 1-5«.

§ 4 b. ...

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser efter stk. 1

8. I § 4 b, *stk. 2*, indsættes efter »stk. 1«: »og om registrering af de erhvervsdrivende«.

9. I § 4 b indsættes som nyt stk. 3:
»*Stk. 3.* Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår for godkendelse og registrering af våbenmæglere.«.

§ 6 d. ...

Stk. 2. Tilladelser til våbensamlere og til riflede jagtvåben til jægere udstedes dog med en gyldighedstid på 10 år. Tilsvarende gælder tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben

Stk. 3-4...

10. § 6 d, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Tilladelser til riflede jagtvåben til jægere udstedes med en gyldighedstid på 10 år.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 14. september 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 2

Våbendirektiv III (optrykkes som bilag til lovforslag)